

Thơ Bà Huyện Thanh Quan

Vnthuquan.net, 2009

Cảnh Chiều Hôn

Chiều trời bảng lảng bóng hoàng hôn
Tiếng ốc xa đưa lẫn trống đồn
Gác mái, ngư ông về viễn phố
Gõ sừng, mục tử lại cô thôn
Ngàn mai gió cuốn, chim bay mỏi
Dặm liễu sương sa, khách bước dồn
Kẻ chốn chương đài người lữ thứ
Lấy ai mà kể nỗi hàn ôn

CẢNH THU

Thấp thoáng non tiên lác đác mưa
Khen ai khéo vẽ cảnh tiêu sơ
Xanh um cỏ thụ tròn xoe tán,
Trắng xoá Tràng giang phẳng lặng tờ.
Bầu dốc giang sơn, say chấp rượu,
Túi lưng phong nguyệt, nặng vì thơ
Cho hay cảnh cũng ưa người nhỉ?
Thấy cảnh ai mà chẳng ngẩn ngơ?...

Cũng có người cho rằng đây là bài thơ của nữ sĩ Hồ Xuân Hương

Chiều hôm nhớ nhà

Vàng tủa non tây bóng ác tà

Đầm đầm ngọn cỏ tuyết phun hoa

Ngàn mai lác đác chim về tổ

Dậm liễu băng khuâng khách nhớ nhà

Còi mục gác trăng miền khoáng dã

Chài ngư tung gió bãi bình sa

Lòng quê một bước đường ngao ngán

Mấy kẻ chung tình có thấu là..?

Chùa Trấn Bắc

Trấn Bắc hành cung cỏ dải dầu
Chạnh niềm cố quốc nghĩ mà đau
Mấy tòa sen rót mùi hương ngự
Năm thức mây phong nếp áo châu
Sóng lớp phé hưng coi đã rộn
Chuông hồi kim cổ lắng càng mau
Người xưa cảnh cũ nào đâu tá
Khéo ngẩn ngơ thay lũ trọc đầu

Đền Trần Võ

Êm ái chiều xuân tới Trần đài

Lâng lâng chẳng bận chút trần ai

Ba hồi chiêu mộ, chuông gầm sóng

Một vũng tang thương, nước lộn trời

Bể ái ngàn trùng khôn tát cạn

Nguồn ân trăm trượng dễ khơi vơi

Nào nào cực lạc là đâu tá

Cực lạc là đây, chín rõ mười

Nhớ Nhà

Vàng tủa non tây, bóng ác tà
Đầm đầm ngọn cỏ, tuyết phun hoa
Ngàn mai lác đác, chim về tổ
Dặm liễu băng khuâng, khách nhớ nhà
Còi mục thét trắng miền khoáng dã
Chài ngư tung gió bãi bình sa
Lòng quê một bước càng ngao ngán
Mấy kẻ tình chung có thấu là

Qua đèo Ngang

Bước tới đèo Ngang bóng xế tà
Cỏ cây chen lá đá chen hoa
Lom khom dưới núi tiều vài chú
Lác đác bên sông chợ mấy nhà
Nhớ nước đau lòng con quốc quốc
Thương nhà mỏi miệng cái gia gia
Dừng chân đứng lại: trời non nước
Một mảnh tình riêng ta với ta

Thăng Long thành hoài cổ

Tạo hóa gây chi cuộc hí trường
Đến nay thâm thoát mấy tình sương
Lối xưa xe ngựa thành thu thảo
Nền cũ lâu đài bóng tịch dương
Đá vẫn tro gan cùng tuế nguyệt
Nước còn cau mặt với tang thương.
Ngàn năm gương cũ soi kim cổ
Cảnh đây người đây luôn đoạn trường.

Nguồn: Thái Nhi
VNTHUQUAN.NET, 2009.